О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 28228

гр. София, 13.07.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 74 състав,** в закрито заседание на 13.07.2026 г. в следния състав:

като разгледа дело номер **7585** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.172 ал.5 вр. чл. 171 т.1 б.“з“ „гг“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Д. К., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк],бл.517 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка GPAM-1694861 от 28.05.2026г.. постановена от старши полицай А. Г. 09РУ,СДВР.

С жалбата е отправено искане по чл. 166, ал. 2 от АПК вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ за спиране предварителното изпълнение на заповедта. Същото подлежи на незабавно разглеждане и произнасяне.

С искането се твърди,че мярката и предварителното и изпълнение се явяват несъразмерни с целта на закона като и причиняват сериозни затруднения в ежедневието,придвижването и изпълнението на личните и служебни ангажименти.

Твърдят се новонастъпили обстоятелства,а именно – липса на издадено НП към настощият момент,с което да е решен въпнросът за отговорността.Същевременно и в подкрепа на предходно изложеното твърдение за причиняване сериозни затруднения лицето представя епикриза от УМБАЛСМ Н.И.Пирогов установяваща множество глиозни огнища в мозъка и аевризма на лявата вътрешна каротидна артерия в кавернозния сегмент,като е випикризата е посочено необходимост от проледяване и извършване на кнотролни изследвания и прегледи. В тази връзка и необходимостта да се спазват строго определеният график, в т.ч. и определените часове за преглед обосновава и необходимостта на придвиждане и шофиране.

Настоящето искане, следва да се квалифицира като процесуално допустимо - подадено от активно легитимирано лице с правен интерес / адресат на оспорената заповед по отношение на която е допуснато предварително изпълнение по закон/, като същото е подадено в срока за обжалване на заповедта за прилагане на ПАМ и в съответствие с изискванията за редовност-.

По същество съдът съобрази:
По силата на чл. 171 т.1 б.“з“ подточка „гг“ от ЗДвП За осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителна административни мерка временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който, при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 6 месеца – за нарушенията по чл. 175, ал. 2 и ал. 3, чл. 176, ал. 1, чл. 178ж, ал. 2 и чл. 182, ал. 5;
Съгласно разпоредбата на чл. 172 ал.6 ЗДвП, подадената жалба срещу заповедта по чл.171 т.1 от Закона не спира изпълнението и. В този смисъл не е налице необходимост от нарочно мотивиране на предварителното изпълнение на заповедта,тъй като същото следва пряко от закона.
От своя страна, специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП на заповед по чл. 172, т. 1 от ЗДвП, поради което - приложими са общите правила по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК.
Посочената мярка,видно от текста на чл. 171 т.1 б.“з“ подточка „гг“ от ЗДвП се прилага до решаване въпросът за отговорността,но не за повече от 6месеца.
В данните по преписката съдът не установява спрямо лицето е издадено НП. Заповедта е постановена на 28.05.2026г. Жалбата и преписката са изпратени до съда на 23.06.2026г.
По силата на чл.34 ал.3 ЗАНН образуваното административнонаказателно производство се прекратява, ако не е издадено наказателно постановление в шестмесечен срок от съставянето на акта.
ПАМ се прилага със срок на действие до решаване въпросът за отговорността. АУАН е издаден на датата на която е постановена и процесната заповед.
В този смисъл се налага извода, че предварителното изпълнение за заповедта идва да обезпечи реализацията на административно-наказателната отговорност, което го поставя в пряко нарушение на чл.171 от ЗДвП който допуска предварително изпълнение за конкретната мярка с цел осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване нарушение.
В настоящият казус автор на нарушението за нерегистрация на автомобила е неговият собственик. Същевременно и с отстраняване от движение на водача на нерегистрираният автомобил превантивната цел на мярката е постигната. Постигната е и преустановителната цел. Остава отворен въпросът за административно-наказателната отговорност, който се решава с издаване на НП. И оттам нататък евентуалното му оспорване идва да отговори на въпроса дали правилно е решен въпросът за отговорността а не дали е решен изобщо.
В., нито ангажирането на отговорността на лицето би презюмирало недопускането на нарушение от същият тип занапред/при това извършени не от него а от сотвеника за автомобила/, нито пък е налице презумпция,че при отпадане на отговорността на жалбоподателя същият ще изисква занапред свидетество за надлежна регистрация на чужд автомобил,ако се случи да управлява такъв.,респ. че няма да бъде допуснато отново същото нарушение.
Успоредно с това Върховния административен съд е имал възможност да постанови,че при преценката за законосъобразност съдът следва да съобрази не само формалното наличие на предпоставките за прилагане на ПАМ, но и дали при конкретните факти

административната принуда действително реализира преследваната от закона цел. … И когато към момента на издаване на акта или непосредствено след това са настъпили обстоятелства, от които следва, че защитимата от закона цел е вече постигната, продължаването на административната принуда не може да се разглежда изолирано от конкретната фактическа ситуация и не може да се ползва с презумпция за автоматична съразмерност. /виж в този смисъл Определение № 533/19.01.2026 г. по адм. дело № 12298/2025 г., Определение № 1738/16.02.2026 г. по адм. дело № 1267/2026 г. и Определение № 1661/13.02.2026 г. по адм. дело № 979/2026 г. на ВАС и др./.

Дотук изложеното позволява на съда да приеме, че предварителното изпълнение на мярката цели да обезпечи единствено реализацията на административно-наказателната отговорност. Нещо повече – да я замести. Избраният от ответника срок на действие на мярката от 6м. изцяло съвпада със срока на абсолютната давност за ангажиране на административно-наказателна отговорност. В този именно смисъл предварителното изпълнение на мярката се явява сурогат на неналожена санкция и като такова влиза в пряко противоречие с разрешението дадено от СЕС по дело -97/21, MV – 98, ECLI:EU:C:2023:371.

В тази специфична хипотеза следва да се съобрази и представените доказателства за здравословното състояние на лицето налагащи регулярно посещение и преглед при медицински специалист, което несъмнено представлява затруднение в ежедневието му.

И в този контекст неудобството причинено на жалбоподателя се явява непропорционално на преследваната с предварителното изпълнение сна мярката цел. Респ.причиняват му се значими и труднопоправими вреди обосноваващи спиране предвартелното изпълнение на заповедта, която се явява с вече реализирана цел.

В допълнение следва да се посочи, че макар предварителното изпълнение на мярката да следва изрично от закона, то срокът на действие на мярката е предоставен за преценка на административния орган. Респ. срокът на действие на предварителното изпълнение на заповедта също се определя от ответника. По преписката липсват каквито и да било мотиви защо органа е възприел,че преустановителната и превантивната цел на мярката ще бъдат постигнати само при прилагането и в максимално предвиденият срок. В хипотезата на оперативна самостоятелност излагането на мотиви е задължително, а нарушението на това изискване – обосновава спиране предварителното изпълнение на мярката. Още с ТР № 4 от 22.04.2004г. ВАС е имал възможност да постанови,че „..Въпреки предоставеното от закона право на действие при оперативна самостоятелност неизлагането на мотиви по въпроса защо е избрано едно от няколкото възможни законосъобразни решения и/или необсъждането на възраженията и обясненията на заинтересованите граждани и организации, които пряко касаят решавания с административния акт въпрос, съставляват съществени нарушения на административнопроизводствените правила и са основания за отмяната на акта.“

При всички положения,ключов за настоящото произнасяне е извода,че срокът на действие на процесната мярка идва да обезпечи целите на административно-наказателното производство, а не целите на самата заповед – преустановяване и превенция. И това несъмнено обосновава спиране предварителното и изпълнение.

Така мотивиран и на основание чл. 166, ал. 3 във вр. с ал. 4 и ал. 2 от АПК във вр. с чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Съдът,

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА допуснатото предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна

административна мярка GPAM-1694861 от 28.05.2026г. постановена от старши полицай А. Г. 09 РУ, СДВР.
Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд, в 7-дневен срок от неговото съобщаване.
Препис от определението да се изпрати на страните.